

La Comarca Olotina

SETMANARI CATALÀ

SURTIRÀ CADA DIJOUS.

TALLER DE MÁRMOLS

DE TOTES PROCEDENCIES

JOAN GUIU

E. culptor tallista.-FIGUERES

Se construheixen monuments, panteons, creus sepulcrales, xameneyes, inscripcions, escuts y ornamentacions pera edificis, escalons, piques pera aygua beneyta, baldoses, fregadors, banys, mostradors pera carnicers, rentamans, taules pera café, *lavabos* pera barber, taules de totes mides, etc., etc.

Especialitat en lúpidas mortuories.

PERA ARRENDAR

Una ploma ó ploma y mitja d' aygua de Sant Roch.

Informarán en la impremta d' aquest setmanari.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Un any. . . . . 5'00 pessetes
 Un trimestre. . . 1'50
 Pago adelantat.

DIRECCIÓ

Redacció y administració
 carrer Clivillers n.º 14.

PER COMUNICATS,

anuncis y suscripcions
 dirigir-se á la
 Imp. de Alzamora. Lorenzana. 5.

LA MALA

També hi há qui 'n diu la groga y fins trobo més escaygut un nom que altre en el cas present. La partida de burro estí comensada. D.ª Ambició reparteix les cartes. El tamboret tremola sota un tapet groch esquitxat de sang. Les guinyades y les senyes que els jugadors se fan ab els peus, donan á entendre que n' hi há que fan *vaca*. Tothom está capficat. El jugador *Li* es má callada; el del seu costat, que porta un casco que sembla de llauna, pica. Deu tenir bon joch: tan bon cop de puny há donat, qu' ab la sotragada ha desfet els ganyils del *Oncle Sam*, que diu que passa, y aixó que té dos trumfos; el del costat d' aquest també juga: per la mala cara que fa 's veu que 'l seu joch no val gayre y, per dissimular la *catxa*, taratleja á mitja veu el *God Save the Queen*; el que segueix á

n' aquest no sab que fer, però una senya del de 'l casco 'l determina y també pica, sense tenir mica de joch. Aquest sí que juga se se mica de joch, però devegades hi há compromisos y... però vaja, d' altres n' hi haurán, ó sinó perque no passen, com ho ha fet l' *Oncle*. En aquest joch, ja se sab que no més se 'n poden escapar tres, per be que vagi, y tots els demás quedan burros. L' as, la mala y 'l rey fan les tres bases, si surten, y tots van per elles. Casi á un mateix temps els dos que segueixen á n' aquest flach subjecte carregat de plomes al barret y ab un paquet de macarrons al sarró, pican al tamboret y ab son truch, séch y fort, atrauhen l' atenció de tots els jugadors, ensemps els dos se donan una mirada misteriosa. «O molt amichs ó molt renyits», pensan tots els del rotllo. L' un está cara á cara del má callada y fins té molta semblansa ab les fesomies y maneres d' en *Li*, sinó qu' aquest porta

consultat, nó als artistes d' Olot, que pels d' aquí son pures figures d' adorno, però sí als de fóra que passen l' estiu aquí, y ben segur qu' haurían aconsellat que 's deixés el monument tal com estava, puig no creyém qu' amenassés tanta ruina que hi hagi hagut la necessitat de repicar-lo, lo que no 'l farà pas més sólit y sí més antipátich als ulls del artista, encara que l' alobin els profans.

Ja no queda á Olot cap més fragment dels que restavan del passat; un á un han anat desapareguent, ó per complert ó estrafets per restauracions impropies. Res podrém ensenyar al foraster y al turista que li parli de la vellura, res que li digui qu' aquí també les estimém les coses dels vells, res ahont s' hi pugui encarar la máquina fotogrífica ni pugui trasladarse á la tela ó áal lbum. La única cosa que quedava, monument preciós pels qu' entenen ó s' ocupan d' art, estava reservat á la corporació municipal del últim any del sigle 'l ferlo repicar ó, lo qu' es lo mateix, destruhirli 'l caràcter.

¡Mal nom haurá d' emportarsen en la trista historia dels monuments populars d' Olot qui ha manat fer tal disbarat!

Dijous passat, cap als voltants de la iglesia parroquial de les Fonts, á entrada de vespre 's veyan desde aquesta vila unes fogueres que duraren cap á tres hores.

La circumstancia de véuresen nóu ó déu en compacta rengiera y de semblar que travallavan pera sa extinció algunes persones, ens feu creure que 's tractava d' un altre incendi de garbellons.

El divendres de l' altra setmana prengué possessió del càrrech de Rector del colegi dels PP. Escolapios d' aquesta vila, el reverent P. Cassimiro Donadeu, que ja havia estat algunes vegades aquí y sobre tot de re-

sidencia, avans d' inaugurar-se l' edifici que avuy tenen dits PP. Escolapios

El Rector surtint, Rvnt. P. Félix Sora, el dissapte passat marxá cap á Valls, d' ahont ha sigut nomenat Rector.

Diumenge á la tarde, en l' «Institut Olotí de les Arts, les Ciencies y les Industries», se rebé un telégrama de D. Lluís Millet, notificant que l' «Orfeo Catalá» 's veu impossibilitat de fernes la visita projectada durant aquest estiu, per causa de la excursió que té preparada á París y altres capitals d' Europa.

Ho sentím moltíssim.

Per haver-se trobat indisposat el redactor encarregat de la crónica del Teatro Principal, no podrém donar compte de la funció de diumenge passat, que fou *Jugar con fuego*.

Pera demá está anunciat *Los Madgyares* y per diumenge *El salto del Pasiego*.

Al venir de la tornaboda 'ls vehins del barri de Sant Franch, el dilluns passat, se promogué un altercat davant del Hospici, per causes insignificants.

Apersonats allí dos individus de la guardia de la presó, s' acabá l' alborot sense que revestís conseqüencies.

A les nóu del vespre del dilluns últim, aparegué illuminat el campanar de Sant Esteve desde rellotge amunt, per la cara del Firal. D' entre les cases del carrer de Sant Rafel y 'l Firal, surtían unes grans glopades de fum acompanyades, de tant en tant, de algún raig de foch. Tots quants ho vegeren creyan que 's tractava d' una desgracia, mes com ningú doná avis, fa pensar si algún calá foch, en algún hort, á alguna márfega ó altre

moble inútil, lo que posà en alarma a tot el veynat.

Si això fou, valia la pena d' efectuar l' incendi a una hora més apropòsit.

El dimars, el president de la Exposició Regional Olotina rebé un telégrama de Barcelona, en el que se li deya enviés prompte més butlletins d' admissió a aquella capital, per haverse determinat a última hora a enviar quadros tots els més renombrats artistes, a mes dels qu' en llista publicaren els diaris de la ciutat comtal.

Per fi 'l dimecres a la tarde ploqué, revifantse 'ls sembrats, que tant necessitaven de l' aygua: els blatdemoros pera granar be y el fajol pera créixer.

El Fluvià experimentarà una forta avinguda.

Ahir a la nit mitja vila 's quedà sense llum, lo que sol succehir ab molta frecuencia.

Durant la tranccorreguda vuytava han celebrat sa festa, ab molta animació y alegría, els barris del Firal, Fluvià, Lorenzana, Sant Franch y Bellayre.

Han arribat ja algunes caixes de quadros pera la Exposició Regional Olotina. Están ja arreglats els jardins; aquesta setmana se acabaran les tarimes pera 'ls concerts y demás funcions y 's colocrará la tela del velarium de la terrassa.

La setmana entrant se procedirá a la colocació d' obgetes y acabament de la fatxada, quedant per lo tant privada la entrada al públich fins que s' inauguri la Exposició.

Segons lo dispost en l' art. 53 del reglament provisional de la contribució industrial de 11 d' Abril de 1893, els prestamistes

deuran presentar en l' administració d' Hisenda relació jurada dels préstams que tinguin fets, verificant el pago del impost directament en arques del Tresor. El prestamista que no presenti aquestes relacions ó qu' en elles cometi falsetat ó inexactitut serà considerat defraudador y comprés en l' article 172 y següents del mentat reglament.

Mediant la oportuna retribució, s' encarrega de realisar els ingressos y demás don Joseph Roca y Pons, baixos de casa Capdevila.

El «Centre Escolar Catalanista» ha publicat la convocatória pera 'l concurs científich y artístich qu' ha obert sa secció de Carreres Especials y Belles Arts. S' ofereixen varis premis de diferentes entitats y particulars, haventhi temps pera l' envio de travalls fins al mitgdía del primer de Novembre próxim.

El día 21 de Juliol debutá en el cassino d' «Amelie les Bains» el coro catalá que a Ceret dirigeix el nostre estimat company de causa Mr. Amade, cantant tot lo més escullit de son repertori, segons noticies que 'n tenim per la premsa francesa.

Tots els coristes lluheixen en sos festivals la nostra gloriosa barretina, per quin motiu se 'ns fan doblement simpátichs aquests apreciables conreuhadors de la música catalana.

Desde aquestes columnes els hi enviém la més coral abressada de germanor, felicitantlos com se mereixen y encoratjantlos en la noble y patriótica tasca qu' en la vehina república s' han imposat els dignes membres d' aquella corporació.

Ab la denominació de «L' Antoniana, Alarcia y Reig, germanes, acaba de constituirse a Barcelona una societat pera la

van guanyar y les rialles ofegaren la veu dels renys. Després, que donava gust alló. L' un queya de costat, l' altre d' esquena. Un va relliscar al bell mitg, que si 's trenca 'l glas may més se parla d' ell. Al véureu, les paraules de la mare tornaren á mes orelles, com un zum-zum martiritzador; semblava que presentís jo una desgracia; me vingué por, vaig volguer fugir y per estrompassar al Quim, qu' havia caygut, vaig fer un salt y al tocar el glas... ¡ay!.. vaig perdre 'l món de veure... vaig sentir una fredor al cos... y... res; sí: semblava escoltés una veu que deya: «¡Fugim, que 'ns donarán la culpa!» y semblava la d' en Ramonet... ¡del que creya més amich...!

Ja n' eram lluny del safreig. Jo anava moll, deixant un rastre de mullena com un paraygues qu' ha sufert sota un fort xáfeh y m' acompanyava en Pep, un qu' ab prous feynes coneixia y qu' al véurem enfonzar m' agafá 'l davantal, mentres els demés fugían. ¡Deu li pagui semblant favor, ja que jo no puch ferho sinó ab amistat eterna y la gratitut que per ell guardará mon cor!

* * *

Fugirem d' aquell lloch, pochs moments avans tan bulliciós y allavors tan quiet. No més hi quedavam mon salvador y jo. Ell acompanyantme, jo no fentme encara cárrech de lo que m' havia passat. Varem entrar en una

casa pera escalfarme y no 'm van volguer, que digueren era mellor que anés á casa meva, mes tement la promesa de la mare no gosava anarhi, però no hi va haver més remey.

Entrar y véurem la mare d' aquella manera y no saber altra vegada ahont me trobava, fou obra d' un instant, perque les mans d' ella, com unes batoyes, maniobravan sobre meu, jo crech multiplicantse, perque 'm sentia patacades per tot arreu, y espantá de tal manera al Pep, que fugí més que corrent tement que no n' hi hagués per ell.

* * *

Varen pujar els vehins, me despullaren, varen escalfarme 'l llit, me posaren rajoles calentes als peus: de cap manera podían ferme entrar en calor. Després vingué 'l metge y, al preguntar á la mare que m' havían donat per l' espant, respongué:

—Una *surra* que l' he cuydat á matar.

—Donchs aixó l' ha salvat,—digué el metge.

—Peró n' ha fet massa,—afegí la Sra. Mónica del según pis.

—Dóna, escolti: al anársen ja li som dit que no hi pugés, que si ho sabia me la pagaria, y ¡filla! al véurel tan moll m' he encés y no sé lo que li hauría fet. ¡Encara poch, creguil—

Y la Sra. Mónica, abrigantme, deya:

—¿Veus, home? S' ha de fer bondat. Heu de creure lo que diu la mare, sinó,

veus? El pecat ha fet furat... ¿Veus, home, veus?—

Berga y Boada.

AUBADA

L' auba despunta; lo crit d' alerta,
per l' ampla voita l' alosa incerta
va pregonant
y l' aucellada ab gran alegria,
els raigs puríssims del rey del dia
va festejant.

El Món deixonda's; la vida activa,
alegre, torna tan prest arriba
la veu del gall
y en monts y planes torna á sa feyna
l' obrer digníssim, boy brandant l' eyna
del sant treball.

En mitg la terra, igual que roselles,
brotan alegres, les cantarelles
del gay pastor;
tot té més vida, l' aura es més pura...
al despertarse bella Natura
tot es amor.

Manel Benet.

Barcelona, Juliol de 1900.

CORRESPONDENCIA

SANT ESTEVE DE BAS 31 Juliol

Per fi, després de passar alguns dies de sequetat, ahir caygueren algunes gotes que, si be no foren moltes, serviren pera refrescar la temperatura y al mateix temps pera amo-

rosir un poch la terra. Per ara 'l temps segueix amenassant pluja. Deu vulga qu' ho fassi molt y abundant.

Per aquí les batudes ja casi s' están acabant y els pagesos están molt contents de la cullita.

El dia de Sant Jaume celebrá sa festa major el vehí poble de Juanetes, essent molt concurregudes les balles, tant de la tarde com del vespre.

Se troba ja entre nosaltres per passar la temporada d' estiu la familia Casanova, junt ab sa filla la esposa del Sr. Marqués de Camps, á quins desitgém els sia grata y saludable la estancia en aquest poble.

S' están preparant les festes que se celebrarán el dia 3 d' Agost, en honor del nostre patró Sant Esteve, que consistirán en ofici y balles al matí y professó y balles á la tarde.

El Corresponsal.

CRÓNICA.

Un disbarat artístich.

Ab verdadera tristesa hem vist com se cometia 'l disbarat de picar la pedra de la font del Conill, que deu contar ben aprop de tres cents anys d' existencia. Aquell color de cosa vella que tant esqueya al monument, aquella patina del temps qu' havia posat sobre la mateixa fesomia, la fetxa de sa construcció, desapareixerá per sempre y no quedarà ja en nostra vila cap més fragment de l' antiguitat, ja que la font del Angel fou restaurada d' una manera semblant. ¡Que 'n fa fer de disbarats la carencia de gust en les coses d' art! Molt natural hauria sigut que avans d' emprendre una tasca aixís, s' hagués

una trena penjada esquena avall y 'l primer la té tallada; l' altre porta una gorra peluda y, tombantse endarrera dissimuladament, espía 'l joch d' una mossa que té al costat: sia per encàrrech, per galanteria ó per lo que 's vulga, pren la paraula y diu: «La senyoreta també juga». Tres ó quatre més ne venen que, sense badar boca y com si fossen dominats per una corrent hipnotisadora, van picant l' un darrera l' altre. Encara l' últim jugador no se havia decidit, que ja tothom, jugadors y espectadors, sabían ó sospitavan al menos les bones cartes. «Oros son trumfos», diu la donya de marres, y encara qu' aquell astaferm de les patilles feya veure que tenia l' as, ja ningú dubta qu' está á les mans del de la gorra de pell d' os. El rey ja hi há qui l' ha vist en el de la qua tallada. ¿Y la mala? ¿Quí sab si corra la mala? Ja hi há qui sospita d' algú, com també n' hi han que diuben si s' han fet trampes y molts més que creuen que tot va contra 'l de les patilles; firs hi han males llengües qu' asseguran que fóra el de les patilles els demés que surtin burros ho serán á *gratcient*, es dir convinguts ab els guanyadors. Al moment en que 'l mà callada diu que juga, entra al rotllo un minyonet d' uns trenta anys, sense pèl á la cara, ab tres calses molt amples de cuixal, molt tibades de les anques, molt altes de trinxa y sense butxaques, ab un barret plà molt ample d' ales, un quot petit ama-

gat á sota y ab una llufa de paper penjada al darrera, figurant un acorassat, y fent mil moneries ab el cap demana part á la partida; la resposta fou una ruidosa rialla dels del rotllo, qu' acabavan de veure la mala, qu' havia caygut de les mans d' en *Li*. La senyora, compadescuda de la desayrada situació del petimetre, l' advertí que no jugués, qu' era segur de quedar burro, mes ell, desentenguentse dels avisos de tots els espectadors y de la senyoreta, s' empenyava en volguerhi jugar y vinga fer volteretes y tercerilles y cops de cap per aquí y cops de barret per allá, y la llufa balla que balla y tothom riu que riurás, mentres l' *Onclé Sam* deya de: de un recó: «¡Quína manera de fer el burro!».

Nasi Curt.

El pecat va fer furat.

—*—
Al amic Joseph Puig.
 —*—

De cert, quants anys tenia no ho puch pas dir. Estudiava llatí als *Escollapis*. Eram una trentena de marrechs y 'ns ensenyava un *padre* lo més reganyós. Quan no sabíam una lliadó 'ns feya anar al costat seu y.....

—*Diga V., monigote: nominativo Sensus. A ver: ¿qué quiere decir sensus?*

—*Sentido.*

—*Bien; decline V.*

—*Nom... nomi... nati... vo Sensus... ge-
nitivo sen-sà... s...—pausa llarga—dati-
vo sens-ai...—més pausa—voca.....—*

¡Catatxech! Ja la teníam, ab la con-
següent seguidilla de

—*¿Só animal!, etc.—*

Y encara tot s' hagués acabat á
mormes ray! Quan deyam aquells ver-
sos de la gramática d' en *Miguel*, alla-
vors sí qu' era un fandango 'l nostre.
Ell, el *padre* reganyós, comensava:

—*Reglas de significación: á ver.*

—*Todo nombre de varón*

propio de viento, de mes

y rio, masculino es

por su... deter...minación.

Los de mon.....

—*¡Por su significación!*—cridava 'l
home, jugant ab la *patmeta* en les nos-
tres costelles ó estirantnos els cabells
del clatell sense compassió, lo que 'ns
feya aixecar de puntetes, cridant «¡ay,
ay, ay, ay!», tot depressa.

Y com que may ho sabíam, l' únich
remey era fernos quedar. Quan mirant
nos per sobre les ulleres y picant fort
á la taula deya «*Hoy se queda V.*», ja
havíam acabat l' humor, que no hi va-
líia 'l saltar per la finestra, ja qu' enca-
ra que s' hagués d' esperar una hora,
l' home l' esperava resant, mentres es-
tavam castigats.

* * *

Eram pel Desembre de 188... y ha-
via caygut una nevada de dos pams.

Tot era glassat y feya un fret tan cru
que la mare ja no volia qu' anés á es-
tudi; pro com si m' hagués quedat á
casa no hauria deixat res sencer perque
jo tot ho trencava 'ls pochos moments
que hi estava, me deixá murxar als
Escolapios, encarregantme que no pu-
gés al safreig del colegi (que vaig tenir
la mala sórt de dirli qu' era ben glas-
sat) perque sinó 'm donaría una *surra*
que... res; alló que diuhen les mares:
una certa part veuria la seva cara.

Jo, que ja 'm veyia patinant, li vaig
dir: «No tingui por» y si no es el *pa-
dre* que 'ns feu entrar á *classe* tot se-
guít, lo que passá més tart hauria suc-
cehit déu minuts després d' haverme
avisat la mare.

Peró á *classe* no varem pas fer res,
pa'que ningú sabia la llissó y no vo-
líam anar á la pissarra perque deyam
que no podíam escriure.

—*¿Cómo! ¿No puede V. escribir?*

—*No, señor.*

—*¿Y porqué?*

—*Porque... tengo... tengo... piulots.*

—*¿Qué es eso?*

—*Que no puedo hacer el ou,*—y li
ensenyavam la *má mitg closa, ab els
dits enarcarats, y no 'ns pogué traure
de la manía fins que, tractantnos de
tot, ens feu surtir diguent que 'ns ne
recordaríam.

Com furies varem anar al safreig.
Prou en aquell moment vaig recordar-
me de lo que m' havia dit la mare,
peró les ganes de córrer sobre 'l glas

venda al per major y menor de rosaris de totes classes. Recomaném la nova companyia á nostres subscriptors y especialment als párrocos y superiors de comunitats religioses. Segons nostres notícies l' «Antoniana» 's proposa proporcionar dit article á preus baratíssims.

Pera més informes dirigir-se á D.ª Margarida Alarcia, passeig de Sant Joan, 146, Barcelona.

VARIETATS

Barómetro animal

En la casa de posta de Scgwelzingen, diu un viatjant, fou testimoni per primera vegada d'una aplicació divertida del coneixement dels animals pera anunciar el temps. Dues granotes arbóreas estavan posades en una redoma de cristall de divuyt pulgades d'alt y sis de diàmetre, ab tres ó quatre pulgades d'aygua en el fondo y una petita escala qu' arriba fins al cap de munt de la redoma. A l'aproximació del temps séch les granotes pujan la escala, però quan el temps va á posarse humit baixan á l'aygua.

Aquests animals son d'un vert clar y se enfilan, estant lliures, sobre 'ls arbres en busca d'insectes y tenen un modo estrany de cantar avans de ploure. En la redoma no tenen altre aliment que 'l d'una mosca de tant en tant, una de les quals les basta, segons se li assegurá, per una setmana, encara que 'n menjan de sis á vuyt cada día si les poden agafar. Si 's posa una mosca viva dintre la redoma, la granota 's val de molta destresa pera agafarla.

MERCAT DE OLOT.

Preus en la Plassa, del dilluns
últim.

MIDA DE 80 LITROS.

Blat.	15'50 Ptes.
Mastay.	14'00 »
Blat de moro.	13'75 »
Fajol.	12'50 »
Mill.	13'00 »
Panís.	13'00 »
Mongetes.. . . .	25'00 »
Fabes.	14'00 »
Besses.. . . .	14'00 »
Llubins.	09'00 »
Patates (carga).	08'00 »
Ous (dotzena).	01'00 »

SECCIÓ RELIGIOSA

***

Avuy, 2.—Ntra. Sra. dels Angels y Ss. Alfons Maria de Ligorí b. y fr. y Esteve p. y mr.—*Fubileu de la Porciúncula.*

Div., 3.—LA INVENCIO DEL COS DE S. ESTEVE PROTOMÁRTIR, Patró d'aquesta vila, y Sta. Lydia.

Dis., 4.—S. Domingo de Guzmán cf. y fr.

Dium., 5.—Ntra. Sra. de les Neus y Santa Afra mr.

Dill., 6.—La Transfiguració de Ntre. Sr. Jesucrist y Ss. Just y Pastor germans mrs.

Dim., 7.—Ss. Gayetà fr. y Albert de Sicilia cfs.

Dimc., 8.—Ss. Ciriach y comps. mrs. y Miró b.

QUARANTA HORES.—Continúan en la iglesia Parroquial. Dilluns passan á la de Ntra. Sra. del Tura.—La exposició de S. D. M. comensa á les sét y desde dilluns á dos quarts.

Caldaneria d' arám

Y TALLER DE REPARACIONS DE TOTA CLASSE
D' OBGETES DEL MATEIX METALL

DE A. BERNARD.

CONSTRUCCIÓ DE TOTA MENA DE PESSES D' ARÁM.
ESPECIALITAT EN ESTANYATS Y TUBERIES PERA MÁQUINES DE VAPOR.
COMPRA Y CAMBI D' ARÁM VELL.

44 Sant Rafel, 44

OLOT.

En la impremta d' aquest setmanari ha arribat un gran assortit de **TARGETES FELICITACIÓ** desde 0'75 ptes. el centenar fins á 6.

La medicació sulfurosa á domicili

PER LES

GOTES-MARES SULFUROSES DE BAR

als quals se preparan inmillorables aygues sulfuroses pera beure, gargarisació, pulverisació, banys sulfurosos, etc.—Curan: herpes, escrófules, malalties de la pell, catarros pulmonars, tos, enginyes, anemia, malalties secretes, etc.—Empolleta: 3 pessetes.

Farmacia de D. JOAN CARDELÚS, OLOT, y en totes les pricipals farmacies.

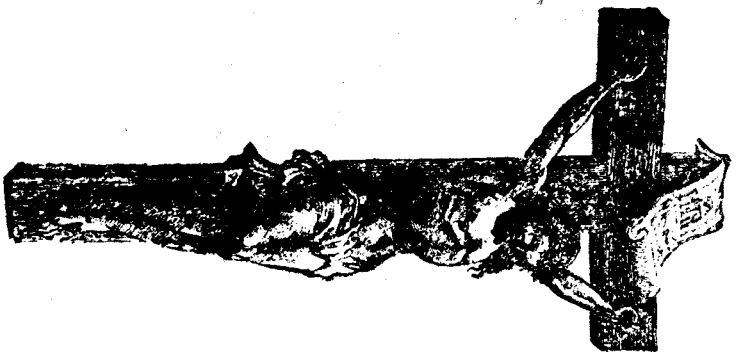
LA SENYORA

D.ª JOANA BAIGALLUPI

VDA. DE D. JOSEPH M.ª PERA

mortí 'l dia 11 del prop passat Janer

(E. P. D.)

Ses affigides filla política y neta, D.ª Concepció Demestre, Vda. de Pera, y D.ª Concepció Pera y Demestre, (resents), y demés familia (ausents), suplican á sos arrichs y coneguts que la tingan present en ses oracions y se servescan assistir á alguna de les MISSES que se celebraran, en suffragi de l'ànima de la fnada, en la iglesia de Ntra. Sra. del Turó el dimenes prop vinent, dia 8 del actual, de sis á onze del mati.